

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Χρ. Παρπόττα, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης:14346/17

Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας

- εναντίον -

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 20 Σεπτεμβρίου 2017

Εμφανίσεις:

Για Κατηγορούσα Αρχή: κα Στ. Χ" Κωνσταντή

Για Κατηγορούμενο: κ. Γ. Πολυχρόνης (για να ακούσει ποινή κ. Β. Ακάμας)

Κατηγορούμενος παρών

Π Ο Ι Ν Η

Ο κατηγορούμενος έχει βρεθεί ένοχος, κατόπιν δικής του παραδοχής σε μία κατηγορία για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατά παράβαση του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977, (Ν.29/77) όπως τροποποιήθηκε. Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αδικήματος, ο κατηγορούμενος, στις 18.5.2017, στις Κεντρικές Φυλακές, είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο Τάξεως Β', δηλαδή 3,81 γραμμάρια κάνναβης, από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη.

Τα γεγονότα που αφορούν την παρούσα υπόθεση, όπως αυτά έχουν εκτεθεί από τη συνήγορο της Κατηγορούσας Αρχής είναι ως ακολούθως.

Την 18.5.2017 στις Κεντρικές Φυλακές κατά τη διάρκεια ελέγχου νεοεισερχόμενου κρατούμενου, δεσμοφύλακας εντόπισε ένα σακούλι με πέντε συσκευασίες με κάνναβη συνολικού βάρους 3.81 γραμμάρια. Στο μέρος κλήθηκε η Υ.ΚΑ.Ν. όπου ανέλαβε τα

περαιτέρω. Ο κατηγορούμενος τόσο στην κατάθεση του, όσο και στη γραπτή του κατηγορία αρνήθηκε ενοχή. Από τα τεκμήρια απομονώθηκε μικρή ποσότητα μικτού γενετικού υλικού και σύμφωνα με την έκθεση του Ινστιτούτου Γενετικής και Νευρολογίας ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αποκλειστεί από δότης. Ανέφερε επίσης ότι ο κατηγορούμενος είναι γνωστό πρόσωπο στην Υ.ΚΑ.Ν., καθότι έχει απασχολήσει στο παρελθόν την υπηρεσία με παρόμοιας φύσης αδικήματα. Στις 24.8.2017 ο κατηγορούμενος αποφυλακίστηκε από τις Κεντρικές Φυλακές και ακολούθως συνελήφθηκε από μέλη της ΥΑΜ με βάση διατάγματα κράτησης και απέλασης που εκδόθηκαν εναντίον του από τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης και τέθηκε υπό κράτηση στα κρατητήρια Μενόγιας.

Όσον αφορά τα τεκμήρια ζήτησε να καταστραφούν. Όσον αφορά προηγούμενες καταδικές, ανέφερε ότι στις 11.5.2017 διέπραξε τα αδικήματα της υπόθεσης 1292/2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου και στις 29.6.2017 καταδικάστηκε σε 4 μήνες φυλάκιση.

Κατά την αγόρευση του για μετρίασμό της ποινής, ο συνήγορος του κατηγορουμένου εν πρώτοις δήλωσε ότι είναι παραδεκτή η προηγούμενη καταδίκη. Περαιτέρω ως προς τις συνθήκες διάπραξης του αδικήματος της παρούσας υπόθεσης, ανέφερε ότι η υπόθεση προέκυψε ενώ ο κατηγορούμενος είχε συλληφθεί στις 11.5.2017 όπου είχε αποφασιστεί να παραμείνει υπό κράτηση για διερεύνηση της υπόθεσης και ακολούθως είχε αποφασιστεί να παραμείνει υπόδικος για την υπόθεση 1292/2017. Αυτομάτως μεταφέρθηκε από την αστυνομία στο Δικαστήριο και από το Δικαστήριο στις Κεντρικές Φυλακές. Η επίδικη τσάντα με τα ρούχα του μεταφέρθηκε στο χώρο των Κεντρικών Φυλακών από την αστυνομία. Η αστυνομία δεν διερεύνησε τα προσωπικά του αντικείμενα. Επισημάνε ότι δεν ήταν απόπειρα του κατηγορουμένου να μεταφέρει τα ναρκωτικά στις Κεντρικές Φυλακές. Ανέφερε, επίσης ότι η παρούσα υπόθεση εκ παραδρομής δεν λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση 1292/2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου, αφού η ποσότητα κάνναβης που αφορά την παρούσα υπόθεση αποτελούσε μέρος της ποσότητας των 80 γραμμαρίων κάνναβης που αφορούσε στην υπόθεση 1292/2017, όπου ο κατηγορούμενος κατηγορήθηκε για κατοχή. Σημείωσε επίσης ότι η μη εφαρμογή των ευνοϊκών προνοιών του άρθρου 81 του Κεφ.155 δεν έχουν λάβει χώρα λόγω καλόπιστου λάθους.

Περαιτέρω ο συνήγορος υπεράσπισης ζήτησε να ληφθεί υπόψη ότι ο κατηγορούμενος ήταν περιστασιακός χρήστης. Επρόκειτο για απερισκεψία της στιγμής δεν πρόκειται για πρόσωπο εθισμένο στα ναρκωτικά. Κάλεσε επίσης το Δικαστήριο να λάβει υπόψη την ταλαιπωρία του ένεκα της εκκρεμότητας της παρούσας υπόθεσης, αφού ενώ αποφυλακίστηκε από τις 24.8.2017, παραμένει υπό κράτηση και δεν εκτελούνται τα διατάγματα απέλασης του μέχρι την ολοκλήρωση της παρούσας υπόθεσης.

Εισηγήθηκε επίσης ότι ένεκα της αλληλουχίας των γεγονότων, το Δικαστήριο θα πρέπει να αντιμετωπίσει τον κατηγορούμενο ως άτομο με λευκό ποινικό μητρώο.

Τέλος σημείωσε ότι, ο κατηγορούμενος, ένεκα των υποθέσεων που αντιμετώπισε, έχει ανακληθεί η άδεια παραμονής του και έχει απολέσει τη δυνατότητα να αποπερατώσει τις σπουδές του, ενώ έχει φτάσει στο τρίτο έτος των σπουδών του. Εξέφρασε την απολογία του κατηγορουμένου και ζήτησε να ληφθεί υπόψη ότι με την ολοκλήρωση της παρούσας υπόθεσης ο κατηγορούμενος θα απελαθεί.

Αναμφίβολα το αδίκημα το οποίο διέπραξε ο κατηγορούμενος είναι σοβαρό. Ενδεικτική δε της σοβαρότητας του είναι η προβλεπόμενη από το νόμο ποινή, όπου προνοείται ποινή φυλάκισης μέχρι και 8 χρόνια ή πρόστιμο. Αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά έχουν όντως λάβει τρομακτικές διαστάσεις στην Κύπρο. Αποτελούν κοινωνική μάστιγα και θανάσιμη πληγή για τον τόπο μας. Σπέρνουν πόνο, δυστυχία και αργό θάνατο στα θύματα τους αλλά και στις οικογένειές τους. Στα θύματα τους περιλαμβάνονται άτομα από όλες τις ηλικίες. Από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου προκύπτει ότι η κατοχή ναρκωτικών, είτε με σκοπό την χρήση, είτε με σκοπό την προμήθεια, έχει καταστεί κοινωνική μάστιγα και αποτελεί κοινωνικό πρόβλημα το οποίο απαιτεί αυστηρή αντιμετώπιση από τα Δικαστήρια. Η δε έξαρση που παρατηρείται στη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων τα τελευταία χρόνια, σε συνάρτηση με τις καταστροφικές συνέπειες που εμπεριέχει η χρήση των εν λόγω ουσιών, κυρίως στα νεαρά πρόσωπα, επιβεβαιώνει αν όχι καθιστά αναγκαία την επιβολή αποτρεπτικών ποινών. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τα ναρκωτικά αποτελούν σοβαρότατο κίνδυνο για τον άνθρωπο ο οποίος θα πρέπει πάραυτα να αντιμετωπιστεί. Το μέσο που έχουν τα Δικαστήρια για να αντιμετωπίσουν αυτό τον κίνδυνο είναι οι αυστηρές ποινές που πρέπει να επιβάλλουν. Η επιλογή στερητικής της ελευθερίας ποινής σε κατηγορούμενο που κατέχει ναρκωτικές ουσίες έστω και αν τούτες κατέχονται για δική του χρήση, ως θέμα αρχής, δεν αποτελεί λανθασμένη

επιλογή. Επί του θέματος σχετικές είναι μεταξύ άλλων οι υποθέσεις **Khalil v. Δημοκρατίας**, (1990) 2 Α.Α.Δ. 78, **Κυπριανίδης κ.α. v. Αστυνομίας**, (1994) 2 Α.Α.Δ. 246, **Παγιαβλάς v. Αστυνομίας**, (1998) 2 Α.Α.Δ. 240, **Afroughi v. Αστυνομίας**, (2001) 2 Α.Α.Δ. 174, Δημητρίου v. Αστυνομίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 502 και **Beyki v. Αστυνομίας**, (2008) 2 Α.Α.Δ. 60.

Στην υπόθεση **Παγιαβλάς** που έχει ήδη αναφερθεί, σημειώνεται από το Ανώτατο Δικαστήριο πως παρόλο που γίνεται διάκριση μεταξύ εμπόρων και χρηστών ναρκωτικών αναφορικά με το ύψος της επιβολής ποινής, εντούτοις και στην περίπτωση των χρηστών συντρέχουν λόγοι για την επιβολή αποτρεπτικών ποινών. Ειδικότερα, παρατίθεται αυτούσιο το πιο κάτω απόσπασμα που επιβεβαιώνει την πιο πάνω θέση του Δικαστηρίου:

«Πράγματι, γίνεται διάκριση μεταξύ εμπόρων και χρηστών ναρκωτικών. Στην περίπτωση των πρώτων, η ανάγκη για την επιβολή αποτρεπτικών ποινών είναι κατάδηλη. Αποζούν από τη διασπορά της καταστροφής. Η διάκριση, όμως, μεταξύ των δύο κατηγοριών παραβατών, αμβλύνεται σε μεγάλο βαθμό, αναλογιζόμενοι ότι είναι οι χρήστες που συντηρούν την εμπορία ναρκωτικών. Χωρίς τους χρήστες, δεν θα υπήρχε αγορά για τα ναρκωτικά. Η καταπολέμηση του κακού στη γένεση του διέρχεται μέσα από την καταπολέμηση της κατανάλωσης ναρκωτικών. Έτσι και στην περίπτωση των χρηστών, συντρέχουν ισχυροί λόγοι για την επιβολή αποτρεπτικών ποινών.»

Η πιο πάνω θέση όμως δεν διαγράφει την προαναφερόμενη διάκριση μεταξύ εμπόρων και χρηστών και ούτε πρέπει να στέκεται εμπόδιο στην κατανόηση και βοήθεια που οι τελευταίοι πρέπει να εισπράττουν σε μια προσπάθεια απεξάρτησης τους από τα ναρκωτικά και ομαλής επανένταξης τους στο κοινωνικό σύνολο. Στην υπόθεση **Κυπριανίδης και άλλος v. Αστυνομίας**, (1994) 2 Α.Α.Δ. 246 το Ανώτατο Δικαστήριο σημείωσε πως τα κυπριακά δικαστήρια ακολουθούν τις κατευθυντήριες γραμμές που τέθηκαν στην σχετική επί του θέματος αγγλική υπόθεση **R v. Aramah**, [1982] 4 Cr. App. R(S) 407 και έτσι επιβάλλονται ελαφρότερες ποινές σε περίπτωση απλής κατοχής για ιδιωτική χρήση. Ωστόσο, μέσα από την ίδια υπόθεση επισημάνθηκε ότι δεν θα πρέπει να παραγνωριστεί το γεγονός ότι με την τροποποίηση του Ν.29/77 για κατοχή ελεγχόμενων φαρμάκων με το Ν.20(Ι)/92, οι ποινές αυξήθηκαν σε 8 χρόνια φυλάκισης, στοιχείο που δεικνύει τη σοβαρότητα που ο νομοθέτης επιθυμεί να αποδώσει σε αδικήματα αυτού του είδους.

Η ανάγκη επιβολής αυστηρής και αποτρεπτικής ποινής δημιουργεί υπό προϋποθέσεις τις συνθήκες για επιβολή ποινής στερητικής ελευθερίας του παραβάτη. Στην υπόθεση **Παγιαβλάς** (πιο πάνω) ποινή 3 και 2 μηνών που επιβλήθηκε από το πρωτόδικο δικαστήριο σε κατηγορούμενο για αδικήματα κατοχής ρητίνης κάνναβης 0,094 γραμμάρια και καπνίσματος τσιγάρου που περιείχε ποσότητα ρητίνης κάνναβης αντίστοιχα, ο οποίος κατηγορούμενος προέβηκε σε παραδοχή, είχε λευκό ποινικό μητρώο, συνεργάστηκε με την αστυνομία άνευ όρων και εκδήλωσε πρόθεση να παύσει πλήρως τη χρήση κάνναβης στο μέλλον, μειώθηκε κατ' έφεση σε ποινή άμεσης φυλάκισης 45 ημερών σε κάθε μια από τις δύο κατηγορίες.

Επίσης, στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας v. Σατανάς κ.α.** (1996) 2 Α.Α.Δ. 257 ποινή φυλάκισης 4 μηνών με αναστολή που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο για μικρή ποσότητα κάνναβης επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Περαιτέρω, στην υπόθεση **Κυπριανίδης και άλλος v. Αστυνομίας** (1994) 2 Α.Α.Δ. 246 ποινή φυλάκισης 6 μηνών και 2 μηνών που επιβλήθηκαν σε κατηγορούμενο που βρέθηκε ένοχος για αδικήματα κατοχής ινδικής κάνναβης και κατοχής ξηρών φύλλων ινδικής κάνναβης, προσωπικής χρήσης με λευκό ποινικό μητρώο επικυρώθηκε από το Εφετείο. Στον δε συγκατηγορούμενο επιβλήθηκε για τα ίδια αδικήματα ποινή φυλάκισης 10 μηνών και 2 μηνών λόγω της ύπαρξης προηγούμενης καταδίκης για παρόμοιας φύσεως αδικήματα.

Μελέτη, ωστόσο, διαφόρων νομικών συγγραμμάτων καταδεικνύει ότι εκεί όπου πρόκειται για μεμονωμένο περιστατικό προσωπικής χρήσης πολύ μικρής ποσότητας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως 'B' ή 'A' η ποινή φυλάκισης δεν είναι πάντοτε η αρμόζουσα ποινή. Σε τέτοιες περιπτώσεις ενδέχεται η χρηματική ποινή να είναι καταλληλότερη από αυτή της στερητικής της ελευθερίας. Βέβαια εδώ θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η μικρή ποσότητα ναρκωτικών λαμβάνεται υπόψη, πλην όμως από μόνο του το γεγονός αυτό δεν έχει απαραίτητα αποφασιστική σημασία (βλ. **Σελλής v. Δημοκρατίας**, (2005) 2 Α.Α.Δ. 215).

Αναφορά αξίζει, τέλος, να γίνει στην υπόθεση **Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας**, (2006) 2 Α.Α.Δ. 288 όπου το Ανώτατο Δικαστήριο, ανατρέποντας την πρωτόδικη απόφαση, επέβαλε για τα αδικήματα κατοχής και χρήσης ινδικής κάνναβης χρηματική ποινή

Λ.Κ.100,00 και Λ.Κ.200,00 αντίστοιχα εφόσον επρόκειτο για ελάχιστη ποσότητα και είχε παρέλθει μεγάλο χρονικό διάστημα μέχρι η υπόθεση να φτάσει στο Δικαστήριο.

Από την σχετική επί του θέματος νομολογίας προκύπτει ότι το είδος, η ποσότητα των ναρκωτικών, ο σκοπός για τον οποίον τα ναρκωτικά κατέχονται και η ηλικία του κατηγορουμένου είναι μεταξύ των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο για σκοπούς μετριασμού της ποινής.

Θα πρέπει βεβαίως να σημειωθεί ότι σύμφωνα με τη νομολογία, κάθε υπόθεση κρίνεται με βάση τα δικά της πραγματικά περιστατικά, ενώ κατά την επιμέτρηση της ποινής απαιτείται εξατομίκευση της κατά τρόπο ώστε αυτή να είναι ανάλογη της σοβαρότητας του αδικήματος μέσα στα περιστατικά που περιβάλλουν την υπόθεση σε συνδυασμό με τα ελαφρυντικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν από την υπεράσπιση καθώς και εκείνων που πηγάζουν από τα γεγονότα της συγκεκριμένης υπόθεσης αλλά και τις προσωπικές συνθήκες του παραβάτη. Το ότι το υπό εκδίκαση αδίκημα είναι σοβαρό, δεν ατονεί το καθήκον του Δικαστηρίου για εξατομίκευση της ποινής (βλ. **Θεοχάρους ν. Αστυνομίας**, (2008) 2 Α.Α.Δ.575).

Η διαδικασία όμως εξατομίκευσης της ποινής δεν συνεπάγεται εξουδετέρωση ούτε της σοβαρότητας του αδικήματος ούτε του στοιχείου της αποτροπής όταν συντρέχουν λόγοι για την αποδοχή αποτρεπτικού χαρακτήρα στην ποινή τόσο για τον ίδιο τον κατηγορούμενο όσο και για το κοινό γενικότερα (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Ευαγόρου**, (Αρ.2) (2001) 2 Α.Α.Δ.285).

Για προσδιορισμό και εξατομίκευση της ποινής του κατηγορουμένου στην παρούσα υπόθεση λαμβάνω υπόψη μου ως επιβαρυντικό στοιχείο τη σοβαρότητα του αδικήματος, όπως και τη συχνότητα διάπραξης του καθώς και την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικών ποινών, στα πλαίσια της προαναφερθείσας νομολογίας.

Προς όφελος του κατηγορουμένου λαμβάνω υπόψη την άμεση παραδοχή του στο Δικαστήριο. Λαμβάνω επίσης υπόψη την ηλικία του κατηγορουμένου, το γεγονός ότι δεν είναι εθισμένος χρήστης αλλά περιστασιακός, τη μη ανάμειξη του σε εμπορία ναρκωτικών. Τη μεταμέλεια του η οποία μαρτυρείται από την άμεση παραδοχή του ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λαμβάνω, επίσης, υπόψη και προς όφελος του κατηγορουμένου τις προσωπικές του περιστάσεις, όπως αυτές καταγράφονται ανωτέρω. Επίσης, λαμβάνω υπόψη την οικονομική κατάσταση του και ότι η καταδίκη του σε υπόθεση για παρόμοιας φύσης αδίκημα αλλά και η παρούσα υπόθεση του αποστέρησε τη δυνατότητα να ολοκληρώσει τις σπουδές του, με αποτέλεσμα τα έξοδα που επωμίστηκε μέχρι σήμερα για τις σπουδές του να πάνε χαμένα.

Όσον αφορά τα ναρκωτικά λαμβάνω υπόψη το είδος και την ποσότητα των ναρκωτικών που βρέθηκαν στην κατοχή του κατηγορούμενου και το γεγονός ότι αυτά προοριζόνταν για δική του χρήση. Δεν μου διαφεύγει φυσικά ότι η ποσότητα αυτή αποτελούσε μέρος μεγαλύτερης ποσότητας ναρκωτικών τάξεως Β' που είχε στην κατοχή του, αδίκημα για το οποίο όμως έχει ήδη τιμωρηθεί. Σε συνάφεια με το γεγονός αυτό δέχομαι την θέση του συνηγόρου Υπεράσπισης ότι υπό τις περιστάσεις που διαπράχθηκε το αδίκημα της παρούσας υπόθεσης, θα μπορούσε να είχε κατηγορηθεί και για την ποσότητα της παρούσας υπόθεσης και να είχε ληφθεί υπόψη η παρούσα υπόθεση στην υπόθεση 1292/2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου.

Σημειώνω επίσης σε σχέση με την προηγούμενη καταδίκη που αναφέρθηκε, ότι παρόλο που τυπικά φαίνεται να πληρούνται οι προϋποθέσεις για να θεωρηθεί η ποινή που επιβλήθηκε στο κατηγορούμενο στα πλαίσια της υπόθεσης 1292/2017 ως προηγούμενη καταδίκη, στην πραγματικότητα έχοντας υπόψη ότι η ποσότητα των 3.81 γραμμαρίων πρόκειται για ποσότητα που υπήρχε κατά την εξιχνίαση της υπόθεσης, βρισκόταν εντός των προσωπικών αντικειμένων του κατηγορούμενου που είχε η αστυνομία στην κατοχή της από τις 11.5.2017 και παρόλα αυτά δεν εντοπίστηκε και η διάπραξη του αδικήματος της παρούσας υπόθεσης δεν ήταν αποτέλεσμα νέων ενεργειών του κατηγορουμένου, δεν θα αποδώσω οποιαδήποτε σημασία στην ύπαρξη της προηγούμενης καταδίκης. Υπό αυτές τις περιστάσεις, ο κατηγορούμενος θα τύχει χειρισμού προσώπου με λευκό ποινικό μητρώο.

Σταθμίζοντας όλα όσα εκτίθενται πιο πάνω, περιλαμβανομένου των δεδομένων που αφορούν την παρούσα υπόθεση και ιδιαίτερα τα γεγονότα που περιβάλλουν τη διάπραξη του αδικήματος, και ειδικότερα ότι η Αστυνομία είχε τα προσωπικά αντικείμενα του κατηγορουμένου στην κατοχή της, επομένως η διάπραξη του αδικήματος δεν ήταν αποτέλεσμα νέων ενεργειών του κατηγορουμένου αλλά και ότι σε

περίπτωση που η παρούσα υπόθεση λαμβάνετο υπόψη στην υπόθεση 1292/2017 δεν θα διαφοροποιείτο η ποινή, δεδομένης της ποσότητας που αφορούσε η προαναφερόμενη υπόθεση και της σχετικά μικρής ποσότητας που η παρούσα αφορά, αλλά και τη φύση και τη σοβαρότητα του αδικήματος και με δεδομένο το στοιχείο της αποτροπής, κρίνω ότι η αρμόζουσα, υπό τις περιστάσεις, ποινή που θα πρέπει να επιβληθεί στον κατηγορούμενο δεν είναι άλλη από την υπογραφή προσωπικής εγγύησης.

Συνεκτιμώντας όλα τα δεδομένα που αφορούν την παρούσα υπόθεση και χωρίς να υποβιβάζω τη σοβαρότητα του αδικήματος στην κατηγορία 1 ο κατηγορούμενος να υπογράψει εγγύηση €2.000 να τηρεί τον Νόμο την τάξη και τους Κανονισμούς για δύο χρόνια.

Τα επίδικα ναρκωτικά να καταστραφούν.

(Υπ.)

Χρ. Παρπόττα, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής